

# ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ



www.narodnpozoriste.rs

ИЗДАЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ



Поклон после премијере балета „Хазарски речник – ловци на снове“

© НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

ОВАЦИЈЕ НА ПРЕМИЈЕРАМА: „ХАЗАРСКИ РЕЧНИК – ЛОВЦИ НА СНОВЕ“ И „БОЛИВУД“

## Магична поема преведена у покрет

**Б**алет „Хазарски речник – Ловци на снове“, по мотивима романа Милорада Павића, премијерно је изведен 19. маја на Великој сцени, у кореографији Роналда Савковића и режији Ливије Пандур.

**„Хазарски речник – Ловци на снове“ прва је у низу премијера којима се обележава велики јубилеј – 150 година Народног позоришта у Београду. Представља је урађена у копродукцији са Опером и симфоничким оркестром Магданианум, у којем је премијера, иакође са великим успехом, одржана 24. маја.**

Овај једночини балет, уједно, представља и омаж чувеном словенском

начком и европском позоришном редитељу Томажу Пандуру (1963-2016) који је драмску представу „Хазарски речник“ поставио 2002. године на сцени београдског Сава центра.

Из тог позоришног комада, у тиму су сада, осим Савковића и Ливије Пандур, и наша чувена балерина и кореографкиња Соња Вукићевић, која је, после 24 године, поново наступила на сцени свог некадашњег матичног театра.

У овој „фантазмагоријској и метафоричној поеми преведеној у покрет“, улоге су остварили и Сања



Поклон после премијере „Боливуда“

Нинковић, Милица Јевић Дрндаревић, Тијана Шебез, Олга Олћан, Љиљана Велимиров, Маја Стојаков, Мина Радаковић, Дејан Коларов, Тејлор Клоу, Дејвид Буфон, Милош Живановић, Марко Луци, Никола Бјанко и Реми Бијонс.

Ауторску музику, специјално за овај балетски пројекат, компоновао је Мирослав Бако, сценографију је

креирала кућа за дизајн и концептуалну уметност НУМЕН, костимографкиња је Ангелина Атагић, а дизајнер светла Јаша Коцели.

Одушевљена публика поздравила је овацијама и бурним аплаузом комплетан уметнички тим за надахнуто извођење овог модерног балета чији је предложак препун симбола и безграничних могућности за покрет, тело и визуелне ефекте. Шест дана касније, 25. маја слична атмосфера виђена је и на премијери мјузикла „Боливуд“.

(опширније на четвртој страни)

■ Р.П.Н. ■



**HYUNDAI**  
NEW THINKING.  
NEW POSSIBILITIES.



YUGOROSGАЗ



**ПОПУСТ**  
ПРИ КУПОВИНИ КАРТЕ  
**20%**



## ГАЛА КОНЦЕРТ ЗА КРАЈ СЕЗОНЕ



Поводом завршетка 149. сезоне у Народном позоришту, у суботу 30. јуна (20,00) на Великој сцени биће одржан традиционални оперски Гала концерт. На програму ће бити увертире, хорови, арије и дуети из познатих опера које су највећим делом заступљене на редовном репертоару Националног театра.

Уз Оркестар и Хор Опере, наступиће прваци и солисти Опере Народног позоришта у Београду

Р.П.Н.

## ПОЧЕЛЕ ПРОБЕ „БАЛКАНСКОГ ШПИЈУНА“

Прва читаћа проба представе „Балкански шпијун“, по тексту Душана Ковачевића и у режији Татјане Мандић Ригонат, одржана је 28. маја у пробној сали. Премијера је планирана за 1. октобар на Сцени „Раша Плаовић“, а у подели



су Љубомир Бандовић (Илија Чворовић), Нела Михаиловић (Даница Чворовић), Душанка Стојановић Глид (Ђура, Илијина сестра близнакиња), Катарина Марковић (Соња Чворовић), Милутин Милошевић

(Подстанар) и Вања Милачић (Радио-спикерка). У ауторском тиму су и Бранко Хојник (сценограф), Ивана Васић (костимограф), Ирена Поповић Драговић (композитор), др Љиљана Мркић Поповић (лектор), Анђелија Тодоровић (стручни сарадник за сценски покрет) и Балша Ђого (режија видео материјала). Ковачевић је ову сатиричну фарсу, која говори о односу власти и појединца, написао 1983. године.

Р.П.Н.

## УСПЕХ САВИЋА У БУКУРЕШТУ



Маестро Дејан Савић, протеклог викенда је боравио у Букурешту, где је дириговао у Румунској националној опери. Он је, заједно са изврсним младим солистима, хором и оркестром, извео Пучинијеву мелодраму „Боеми“, пред препуном двораном. Огромном успеху ове представе допринела је и промишљена и интересна режија, као и чињеница да је наш диригент веома омиљен уметник у главном граду Румуније, где се враћа већ трећи пут ове сезоне. Представи су присуствовали и представници амбасадe Србије у Румунији, отправник послова гђа Јелена Чукић Матић и гђа Дубравка Ђуришић, први саветник.

Р.П.Н.

## МИЛАНОВИЋ НА EUROPEAN TALKS-у



Драматург Народног позоришта у Београду Славко Милановић учествовао је недавно на European Talks, циклусу разговора о актуелним догађањима у европском позоришту које организује Драматен (Краљевско драмско позориште) у Стокхолму. На првој јавној сесији (прошле године одржани су „пилот“ разговори – само за ансамбл Драматена), осим Милановића, говорили су драматург Националног театра из Солуна и генерална секретарка театарске асоцијације Митос21 Ифигенија Таксополу и позоришна критичарка из Москве Марина Давидова.

Р.П.Н.

## ИНТЕРВЈУ | НИКИТА МИЛИВОЈЕВИЋ, РЕДИТЕЉ АРИСТОФАНОВЕ

## Свет, у суштини, одувек

Протокол о дугорочној сарадњи између Народног позоришта у Београду и Националног театра Грчке из Атине, који су у октобру прошле године у српској престоници потписали управници Дејан Савић и Статис Ливатинос, биће ускоро и званично „оверен“ првом копродукцијском представом. Реч је о Аристофановој комедији „Плут“, која ће у адаптацији и поставци једног од најзначајнијих српских редитеља средње генерације Никите Миливојевића премијерно бити одиграна 13. јула у чувеном античком театру Епидурау на Пелопонезу. Ово извођење биће одржано у оквиру престижног „Атинског фестивала“, након чега ће представа путовати широм Грчке да би у Београд, на Велику сцену Народног позоришта стигла током септембра, као део овогодишњег 52. БИТЕФ-а.

● „Плут“ је, бар у неким нашим оквирима, готово непознат комад. Шта вас је, наравно у једном уметничком смислу, испровоцирало да му се посветите баш у овом тренутку?

Један од разлога зашто је „Плут“ код нас готово непознат Аристофанов комад огледа се, пре свега, у чињеници да је тек недавно преведен на српски језик. То је, заиста одлично, урадио Дејан Ацовић... тако да, сходно томе, ни међу грчким боговима Плуту није неки од нама познатијих. То је врло занимљиво, између осталог, и због тога што се на неки начин ради о



најмоћнијем Богу ове планете. Јер, међу разним обиљем које представља, Плут је, наиме, и бог новца.

*Хаџи Ненад Маричић  
Хће шумачији улоју  
Хоровође, а све осјале роле  
јоверене су јрчким јлумцима.  
Хор ће бији сасја-  
вљен од девей умејника  
из Народној јозоришја и  
они ће имаји веома сјеци-  
фичан музички задајак.  
Косјимојраф је Мари-  
на Вукасовић Меденица,  
јакође из Народној јозоришја,  
сценојрафију ради  
Кени Меклален, а музику  
Аниелос Тријандафилу.*

Један од ликова ове комедије, у једном тренутку, док му се удвара, каже: „Све због тебе дешава се на овом свету... Због тебе су све вештине што је изнашао људски ум... тебе се још нико заситио није.“

● Чини се, скоро, невероватним да је ово написано пре више од 2000 година...

Када су Џулијана Бека, оснивача чувеног „Ливинг театра“ питали зашто је за почетак рада свог авангардног позоришта изабрао „Антигону“, један тако стари, класичан текст, он је одговорио да не зна ни за шта савременије од античких комада. Дакле, постоје писци и текстови који ће једноставно бити актуелни заувек, јер у многим стварима овај свет у суштини функци-

## У МУЗЕЈУ ОТВОРЕНА ИЗЛОЖБА „ОДЕТА И ОДИЛИЈА – БЕЛИ И ЦРНИ

## Комплексне улоге за које

Изложба „Одета и Одилија – Бели и Црни лабуд на сцени Народног позоришта у Београду“, ауторке Милене Јауковић, отворена је 19. маја у Музеју Народног позоришта.

Поставка представља својеврсни омаж нашим најзначајнијим балетским уметницима, као и гошћама Националног театра из целог света које су интерпретирале улоге Одете и Одилије у балету „Лабудово језеро“. Такође, овом изложбом, Народно позориште обележава два века од рођења кореографа Маријуса Петипа, аутора антологијских балетских остварења класичног балетског наслеђа, од којих управо „Лабудово језеро“



свакако представља најпрепознатљивије и најпрослављеније остварење.

Обраћајући се бројним посетиоцима који су дошли на отва-

рање ове изложбе, у оквиру манифестације „Ноћ музеја“, управник Дејан Савић је, између осталог, подсетио да је „Лабудово језеро“ најпопуларнији и публици најзанимљивији балетски наслов у Народном позоришту.

Он је захвалио ауторки изложбе и свим осталим сарадницима „што су се потрудили да ова поставка на време угледа светлост дана“, потом в.д. директора Балета Константину Костјукову и директору Музеја Драгану Стевовићу што нас, како је рекао, редовно затрпава добрим и интересантним догађајима.

Говорећи о „Лабудовом језеру“, Костјуков је оценио да тај наслов представља „химну за балетску уметност“.



КОМЕДИЈЕ „ПЛУТО“, УОЧИ ПРЕМИЈЕРЕ У ЕПИДАУРУСУ

# функционише идентично

онише одувек на исти начин, па је тако, између осталог, подељен на богате и сиромашне. Богати, наравно, желе да остану богати и раде све што је у њиховој моћи да своје богатство увећају. Тако је одувек било и биће, ништа се ту није променило, нити хоће. Плуту је и даље покретач свега на свету, а разни „економски интереси“ одређују све, како у време Аристофана, тако и данас.

● **Основна идеја ваше поставке биће усмерена у том правцу?**

Једно од мојих већих чуђења, и то годинама, јесу разне листе богатства, које с времена на време можемо да пронађемо у новинама. Увек сам изнова запањен чињеницом да је неких отприлике стотинак људи богатије од скоро читаве планете?! И, наравно, да се онда питате: „какав је ово, уопште, свет“? Аристофан је писао своју комедију као својеврсну сатиру на политичке прилике у Атини, у његово време. Мислим да са истим мотивом радимо и данас представу, једино што је Атина сада читав свет, или, још тачније могли би рећи Балкан, с обзиром да је то наше уже подручје. У сваком случају, Грчка и Србија су као лице и наличје на ситном новчићу Плутоа.

● **Глава или писмо?**

Нама је свеједно. Наша улога у овој вечитој савременој „светској комедији“ не мења се много. Ми смо као Розенкранц и Гилденстерн, краљевима смо увек мањевише исти.

● **„Плуту“ ће бити изведен у оквиру Атинског фестивала, једног од највећих и најзначајнијих европских летњих културних догађаја, који располаже и најлепшим позоришним сценама, укључујући и Епидаур, у којем су се, између осталог, изводиле оде у време Дионизијевих свечаности, а касније трагедије, комедије, сатирске игре...**

Убеђен сам да не постоји нико из овог нашег позоришног

*Увеличансџивеном Епидеаурусу, са илегалнишћем усеченим у брдо, које иприма више од 12.000 иледалаца, данас насипују ју само великани музике и ипозоришња из целој свеиша. У ишом најакустичнијем свеишком ипозоришнју, сваки иледалац може савршено да чује ишша се дешава на бини, без обзира на ишо иде седи. Чак и звук малој каменчића, који се исипусти у центру ипозорнице, једнако добро ће чуиши сваки иледалац, на сваком седишнју, независно од ишоа да ли се налази у ипрвом или ипоследњем, 53. реду овој чувеној аншичкој амфишћешира.*

света, коме премијера у Епидаурусу не би представљала нешто изузетно. То је, без дилеме, јединствено позоришно место, а за позоришне људе овде у Грчкој

нешто као Акропољ, светилиште. Посебно ме узбуђује чињеница да ће глумци те исте реченице, настале пре више од две хиљаде година, изговарати поново баш на истом месту где су и настале, у Епидаурусу. Чини се, као да се ради о некаквој временској капсули у којој, увек са истим порукама, путујемо кроз време.

● **Овом представом биће озвучен и почетак сарадње две веома значајне националне позоришне куће?**

Годинама сам већ имао жељу да спојим позоришта наше две земље. То ми се некако чинило и природним с обзиром да живим између Атине и Београда, али се увек нешто дешавало што је одлагало тај сусрет; између осталог, и сам Плуту је доста квариио те планове. Најзад, неким срећним околностима, ствари су се напакон склопиле. Прво смо имали један сусрет у Београду између управника националних позоришта Савића и Ливатиноса, и идеја о сарадњи је обострано прихваћена. Потом је, у посету грчкој министарки културе, која је иначе глумица и коју познајем већ дуги низ година, дошао наш министар културе, и оно што смо започели на нивоу позоришта добило је још чвршћи облик. Ова сарадња између два национална позоришта се дешава по први пут и у том смислу је сигурно важан догађај, али оно што јој даје посебан значај мислим да је пре свега премијера у Епидаурусу.

■ Микојан Безбрадица ■

ЛАБУД НА СЦЕНИ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА У БЕОГРАДУ“

# треба имати храброст



Он је истакао да је тај балет „сам по себи, генијално урађен, како од стране композитора, тако и од стране кореографа“.

„Без обзира на то што је реч о класичној представи, то је, према мом мишљењу, најмодернији и најсавременији балет који ће икад да буде постављен“, рекао је Костјук.

О значају и историји овог чувеног балетског наслова, говорили су и Драган Стевовић, као и ауторка Милена Јауковић која је истакла да изложбу посвећује „самим играчима“.

„Како изгледа играти Одету и Оделију, ја не знам, јер о томе, само и једино, могу да говорим

балерине које су имале ту срећу, могућност, храброст, на крају крајева, и петљу да се упусте у интерпретацију тако сложених улога“, казала је Јауковићева коју су присутни поздравили дуготрајним и бурним аплаузом.

Осим фотографија, изложени су оригинални програми, делови костима; оригиналне афише (кастинг листе) са премијера, скице оригиналних костима и сценографије из 1951. и 1970. године. Поставка ће бити отворена до средине октобра.

Балет „Лабудово језеро“ изводи се у Народном позоришту у Београду скоро без прекида од 1925. године, а до сада је било пет кореографских поставки.

■ М.Б. ■

ЈУН 2018.

ИЗЛОЖБА  
• ПРВА ПОСТАВКА  
аутор Зорица Јанковић

ИЗЛОЖБА  
Одета и Оделија – Бели и Црни лабуд  
на сцени Народного позоришта у Београду  
Аутор Милена Јауковић

МУЗЕЈ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА 2010

**КОНЦЕРТИ – ФМУ у Музеју**  
5. 6 | 18.00  
Соња Марјановић, виолончело  
Вук Оваскаинен, виолончело

7. 6 | 18.00  
Солистички концерт  
Јована Вићентијевић, флаута

**КОНЦЕРТИ**  
18. 6 | 18.00  
Солистички концерт  
Јована Јовановић, флаута  
Љиљана Сарић, контрабас

19. 6 | 18.00  
Trio Luminoso  
Милица Ковачић (флаута)  
Ива Станић (обоа)  
Марко Богдановић (клавир)

**ОТВОРЕНА ВРАТА**  
23. 6 | 12.00

Музеј Народного позоришта у Београду. Тел: 328 44 73

БАЛЕТ НА ФЕСТИВАЛУ У БРНУ

Представа „Жене у д-молу“/ „Дуга божићна вечера“ изведена је са великим успехом 31. маја у оквиру главног програма Интернационалног балетског фестивала „Dance Brno 100“, у Чешкој Републици. На тој манифестацији, која ће од 23. маја до 16. јуна окупити најзначајније играчке продукције из региона, осим Балета Народного позоришта у Београду, наступиће и балетске компаније из Љубљане, Загреба, Варшаве, Прага, Лавова, Будимпеште и Беча. Представа „Жене у Д молу“/ „Дуга божићна вечера“, коју чине два једночина балета на музику Јохана Себастијана Баха и Антонија Вивалдија, премијерно је изведена 25. октобра 2016. године на Великој сцени, а кореографију, режију, концепт и либрето потписао је један од водећих кореографа данашњице Раду Поклитару.



М.Ђ.

УМЕТНИЧКА СЛИКА ЗА ЈУБИЛЕЈ

Сликаричар из Београда Снежана Бекрић поклонила је Народном позоришту свој рад – уметничку слику Националног театра. Оригинално ауторско дело, рађено у техници уље на платну, чије су димензије 80x100 сантиметара, примио је управник Дејан Савић. Госпођа Бекрић, која је слику поклонила поводом 150 година од оснивања Народного позоришта, казала је да јој је та установа „одувек представљала инспирацију и прозор у свет уметности“. У име Куће и лично, Савић је уметници уручио Захвалницу Народного позоришта.



Р.П.Н.



„БОЛИВУД“, ПРВИ МЈУЗИКЛ НА РЕПЕРТОАРУ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

# Комична бајковита утопија

После великог успеха са ауторским пројектом „Моје награде“ према истоименој књизи Томаса Бернхарда, урађеном заједно са Слободаном Бештићем, а који се и даље изводи на Сцени „Раша Плаовић“, призната драмска списатељица и редитељка Маја Пелевић, на истом месту, поставила је још један комад по сопственом тексту. Реч је о мјузиклу „Боливуд“, (ово је први пут у

заједничка идеја и колективни ентузијазам, али живот ко живот – пун је неочекиваних обрта“, каже Маја Пелевић.

Према њеним речима, долазак Боливуда тако постаје повод за причу о краху индустрије, ксенофобији, дивљој приватизацији, лажним световима, а све то кроз песму и игру под слоганом „леба ако немају, дајте им колаче“.

„Тако Боливуд, као индустрија забаве и среће, постаје место ескапизма и повод за удружива-

у књизи ‘Зона преласка’. О крају посткомунизма: *У чудновитој свету посткомунизма, демократија је истовремено и циљ којем се тежи и изјубљени објекат. Тако се ‘деци комунизма’ појављује у бољу будућности ошваца још само из некакве меланхоличне перспективе.*(...) У посткомунизму питање будућности слови као питање на које је одговор већ дат. Али ни питање прошлости више нема смисла. Од ‘деце комунизма’ не очекује се да имају сазрелу свест о комунистичкој прошлости. Управо стога су претворена у децу да се не би могла сећати прошлости“, сматра Маја Пелевић, добитница награда „Борислав Михајловић Михиз“ за драмско стваралаштво, „Слободан Селенић“ за најбољу дипломску драму, Стеријине награде...

Кореограф је Игор Коруга, сценограф Игор Васиљев, костиме је урадила Марина Вукасовић Меденица, а музику Ања Ђорђевић која каже да јој је Мајин паметни, духовити и луцидни текст био веома инспиративан за рад.

„Прошетала сам се кроз химне, маршеве, музику за приредбе, баладе, кабаре. Од самог почетка било је много радости на пробама. Смејала сам се и уживала. Цела екипа је веома духовита“, каже композиторка и додаје како је убеђена да би се и монтпајтоновци радовали једној оваквој представи.

Коруга је указао да му је увек био изазов да ради са људима који немају стриктно дисциплинована играчка тела и зато различито приступају покрету.

„Такође, веома ми је инспиративно да видим како се одређени плесови савладавају и усвајају. Такође смо прошетали кроз разне врсте игре, класичне и савремене, а у раду са глумцима није било препрека. У овој представи покрет парира језику или га прати, коментарише. То ми је било занимљиво“, истакао је он.

Ликови у представи су деперсонализовани, немају лична имена, него функције као што су првакиња, млада глумица, директорка позоришта...

■ Р.П.Н. ■

ИНТЕРВЈУ|ЋАНЛУКА МАРЂАНО, ДИРИГЕНТ НАЈ

# „Андре Шеније“ је

Најпознатије дело италијанског композитора Умберта Ђордана (1867-1948) „Андре Шеније“, после паузе од четири деценије, поново ће постати део редовног оперског репертоара Велике сцене. Премијером 23. јуна и првом репризом, два дана касније, дириговаће италијански маестро богате интернационалне каријере Ћанлука Марђано. Овај уметник посебног сензибилитета и енергије, још као петогодишње чудо од детета, свирајући клавир, освајао је награде на националним и међународним такмичењима за младе музичаре и већ од тада почео је да наступа у чувеним оперским и концертним дворанама широм света. Музичку академију је завршио у Фиренци код маестра Пјернарциса Масија, а каријеру је започео наступима у најважнијим италијанским кућама и фестивалима. Честим ангажовањима у свету, учврстио је везе и са оперским кућама у Минску, Овиједу, Москви, Прагу, Сасарију, у Великој Британији са енглеском Националном опером, Гранц Парк

Режија је поверена Ћандоменику Вакарију, иакође италијанца из Италије, а у њој су Душан Плазинић/ Јанко Синић/ Александр Дојковић (Андре Шеније), Миодраг Д. Јовановић/ Драгићин Мајић/ Вук Зекић (Жерар), Ана Руйчић/ Јасмина Трумбеиаш Пејровић/ Александра Стамениковић Гарсија/ Јелена Рагоновић (Магалена де Коањи), Александра Анђелов/ Љубица Вранеш/ Најаша Рашић/ Свјетлана Ђокић (Берси), Дубравка Филиповић/ Тамара Никезић/ Ивана Живадиновић (Конјеса де Коањи), Марко Панићелић (Флавил), Михаило Шљивић (Мајије), Синиша Радин/ Милан Младенов (Абаје/ Ојај), Дарко Ђорђевић/ Синиша Радин/ Милан Младенов (Енкроајабл), Вук Мајић/ Михаило Шљивић (Руше), Свјетко Касирајковић/ Михаило Шљивић (Шмић), Најаша Рашић/ Свјетлана Ђокић (Маглен), Вук Мајић/ Свјетко Касирајковић/ Михаило Шљивић (Фукије Тенвил), Михаило Шљивић (Дима).



опером, Лонгбороу опером, Челси опером и Енглеским камерним оркестром, Поли театром у Пекингу, грузијском Државном Опером и Балетом у Тбилисију, Националном опером Јерменије у Јеревану, Националном опером Литваније, СНГ из Љубљане, ХНК из Загреба, СНП у Новом Саду...

● Радња опере, базирана на историјским чињеницама, смештена је у оквире Француске револуције, а њен главни лик је Шеније, песник кратког и трагичног живота. Његова судбина инспирисала је Луизија Илику да напише либрето на основу којег је Ђордано, „последњи италијански вериста“, компоновао ефектно музичко-сценско дело. По чему је оно инспиративно за вас, као диригента?

„Андре Шеније“ је опера која дефинитивно има једну од најзахтевнијих партитура. Ђордано је у њој достигао врхунски квалитет у оркестрацији користећи бројне могућности од сваког соло инструмента, а, такође, написао је и генијалну линију за певање. Диригент не може да пожели ништа боље од тога. Кад год диригујем ову оперу,

© НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ



150-годишњој историји да Народно позориште има на репертоару тај сценски жанр) који се на духовит начин бави Србијом данас из перспективе радника у култури. Одлична глумачка екипа (Милош Ђорђевић, Јелена Ђокић, Данијела Угреновић, Сузана Лукић, Павле Јеринић и Бојана Ђурашковић) на маестралан начин, уз овације публике, кроз бајковиту утопију о доласку Боливуда у наше крајеве, испричала је причу о свима нама и на шта смо све спремни када нам се нуди боља будућност.

Радња комада, премијерно изведеног 25.маја, почиње у тренутку када у мали град на граници долази боливудски продуцент који жели да у бившој фабрици „Младост“, која је сада позориште, отвори студио и пружи прилику глумцима, а и свим другим људима у том месту да добију улогу у боливудском спектаклу.

„Та изненадна вест је узбудила глумце из позоришта који су одлучили да продуценту направе приредбу и тиме повећају шансе за улоге у будућем боливудском спектаклу. Град је опет уједини-

„Ања и ја смо желеле да истражимо мјузикл, иај интересантни жанр, који нуди разне могућности. Процес рада је био диван, глумци су се пошито укључили, као да сам имала своју шрупу, а не да сам радила у инстицијоналом позоришту. Цео ауторски тим је учествовао у разради идеја, иако да је ова представа једна врста колективне чина. Бавили смо се темом која нас све интересује, Србијом данас из перспективе радника у култури“, каже Маја Пелевић.

ње, солидарност и слогу, вредности које смо заборавили у овом посткомунистичком, транзиционом, апсурдном времену у коме живимо. Исто тако принуђени да заборавимо своју прошлост и да прихватимо све што нам се нуди доводи нас у једну инфантилну позицију из које је јако тешко изаћи. Како лепо каже Борис Буден



ПОЗНАТИЈЕ ОПЕРЕ УМБЕРТА ЂОРДАНА

НАГРАДА „ЖАНКА СТОКИЋ“ УРУЧЕНА НАТАШИ НИНКОВИЋ

# право ремек-дело Ово је мој Оскар



јила од осталих, а у прилог томе говори и чињеница да и данас живи на сценама широм света. Чиме објашњава популарност тог дела из 1896. године – непосредношћу музике, изванредним аријама, поетичношћу текста, хуманом и племенитом поруком о тријумфу љубави над смрћу...

Ово је дефинитивно истинско ремек-дело оперске уметности. У њему се налазе неке од најпознатијих и најлепших арија из целог оперског репертоара (*Nemico della Patria*, *Un di all'azzurro spazio*, *Come un bel di di maggio*), а либрето је чиста поезија. Ово је уникатна опера, јер је у њој сваки елемент, а ту пре свега мислим на музику, текст и драматургију, апсолутно савршен. Генијална музика додатно потцртава изванредну моћ текста. Љубав, страст и хероизам – то је микс који гарантује успех.

- **Диригент, као неко ко даје тон представи, мора, пре свега, да има своју визију и концепцију представе. Шта београдска публика из вашег новог, оригиналног читања партитуре може да очекује од тог наслова који је у Народном позоришту последњи пут премијерно изведен пре четири деценије, 22. новембра 1978. године?**

Мој став у односу на композитора и његову партитуру увек је био усмерен у правцу тоталног и апсолутног поштовања према сваком детаљу који је написан. У том смислу, жеља ми је да публика може да ужива слушајући тачно шта је Ђордано написао. У његовим партитурама, као и у Пучинијевим, све је разрађено до најситнијих детаља. Посебно ми је стало до тога да се у овој опери изразито добро покаже разлика између камерних и грандиозних момената, као и дијалози између инструмената и певача.

- **Уметност преобликује и opleмљује човека. У ком смислу то чини музика, не само она коју је компоновао Ђордано, него уопште?**

Музика је једини језик којем није потребан превод. Она је универзални језик за душу. Веома је леп осећај када вам се у глави, после завршетка оперске представе, „врти“ нека јака мелодија из ње. Музика је заиста моћна, она веома много може да утиче и на наше расположење. Музика нас храни емоцијама, обузима наше мисли и делује изнад свега материјалног.

■ Микојан Безбрадица ■

увек то радим са посебним уживањем. У њој је сваки карактер веома посебан и другачији. Радити са певачима на томе, на тим детаљима који се тичу сваке улоге, а онда све то заједно спојити са оркестром, за мене је, заиста, више него инспиративно.

- **Критичари и музиколози често подсећају да су у музици ове опере у четири чина, која уједно представља и једну од најдирљивијих љубавних прича, приметни утицаји Понкијелија и Пучинија, као и тада владајућег веризма у италијанској оперској уметности?**  
Ђордано је, у сваком случају, био веома талентован композитор. То је неспорна чињеница. Његове колеге, Понкијели и Пучини, сигурно су му били инспирација, мада се ту и тамо чује и Вагнер. Али, на том нивоу се све завршава. Дакле, ништа више од инспирације. Искрено се надам да ће једног дана и његов „Сибир“, бити популаран као што су то „Андре Шеније“ и „Федора“.

- **„Андре Шеније“, једна од укупно 13 Ђорданових опера, ипак се поприлично издво-**

Награда „Жанка Стокић“, коју 16. пут додељују Народно позориште у Београду, Компанија „Новости“ и Град Пожаревац, уручена је 20. маја првакињи Дrame Народног позоришта у Београду Наташи Нинковић, на свечаности одржаној на Великој сцени.

Ово угледно признање додељује се за целокупно глумачко остварење активне глумице у пуној стваралачкој зрелости, а које је оставило значајан траг у домену позоришне, филмске и телевизијске уметности.

Награда, установљена 2003. године на предлог Мире Ступице, глумице века која је до претпрошле године била и почасни председник жирија, састоји се од Плакете, коју је у име Народног позоришта доделио управник Дејан Савић, Статуете, рад академског уметника Драгише Милошевића, а коју је у име СО Пожаревац уручио председник Центра за културу Слободан Степић и новчаног износа који је, у име компаније Новости, поклонила новинарка културне редакције Вукица Стругар.

Председница овогодешњег жирија, прослављена драмска уметница Милена Дравић истакла је да у Народном позоришту, у које је уткана душа Жанке Стокић, свака глумица тежи

Нинковић, поздрављена бурним овацијама и узвицима „браво“.

„Тресем се, плакала бих и захвалила бих свима са којима сам поделила и најмањи глумачки тренутак на сцени и испред камере и иза ње“, признала је она и истакла да је велика глумица Мира Ступица, својом иницијативом да се установи Награда „Жанка Стокић“ извукла из заборава велику глумачку диву.

„Омогућила је нама које смо стале у ред Жанкиних добитница да сањамо наше снове и скриве-

*„Ти си давно схваћила да у љуми, као и у љубави, нема компромиса и да ћеш на њом љућу изјорети и зјазићи и себе, ако шреба, а ја знам да си најчешће, и скоро увек, љрво себе љазила и у себе сумњала. Имао сам њо задовољство да расћем заједно са њобом. Чини ми се да ниједну реч са сцене нисам изјоворио, а да је љрво ниси љи чула и одобрила“, истјакао је у љисму, које је љослао из Париза, Најћашин колеја Војин Ђејковић.“*

не жеље, а мени, која држим ову награду у руци, дала је осећај да ипак има смисла оно што ради-



да достигне високе стандарде, високу етику и естетику, што је Нинковићева својим радом већ успела.

„Не знам какав је осећај добити Оскара и увек сам се чудила добитницама што се тресу, плачу, захваљују свима почев од продуцентата и кућних љубимаца, па сам им се чак и мало смејала. Сада се ја управо тако осећам, као да држим свог Оскара“, рекла је Наташа

мо и на томе јој бескрајно хвала“, подвукла је првакиња Дrame Народног позоришта.

О њеном веома богатом и садржајном уметничком и животном путу надахнуто су говориле њене колеге Нела Михаиловић, Светлана Цеца Бојковић, Небојша Дугалић, Миодраг Мики Крстовић и редитељи Предраг Гага Антонијевић и Снежана Тришић.



Подсећајући да је пре изласка на сцену погледала списак досадашњих добитница Награде „Жанка Стокић“, Нела Михаиловић је поручила својој колегиници да се налази у одличном друштву.

„То је лига првих дама српског глумишта. И те како ти је место међу њима. Јако су ретке глумице које су за 25 година своје каријере биле тако континуирано присутне и на филму, и на телевизији и у позоришту, као што је то Наташа Нинковић“, приметила је Михаиловићева.

Светлана Бојковић је нагласила да Наташу красе многе особине попут глумачког дара, радозналости, срчаности, перфекционизма, храбрости...

„Наташа је велики посвећеник богиње Талије и њена је вечита ученица. Мислим да јој је и миљеница. Она се данас налази у свом зениту, у пуној снази свог глумачког стваралашта до кога су је довеле бројне сјајно остварене улоге“, казала је госпођа Бојковић.

У образложењу жирија, у којем су били и управник Народног позоришта Дејан Савић, главни и одговорни уредник Компаније „Новости“ Милорад Вучелић, прошлогодишња добитница Олга Одановић и драмски писац и редитељ Братислав Петковић, истакнуто је да Наташа Нинковић смело и креативно корача својим уметничким путем и да из улоге у улогу, очарвајући сценском енергијом, маштовитошћу, духовитошћу и студиозношћу, надограђује неспоран глумачки дар.

У оквиру свечаности, емитован је и полчасовни филм о Наташи Нинковић, аутора Балше Ђога.

■ Микојан Безбрадица ■



РАЗГОВОР С ПОВОДОМ | МИЛОШ БИКОВИЋ 14. ЈУНА ПОНОВО У УЛОЗИ АРМАНА ДИВАЛА У МЕЛОДРАМИ „ДАМА С КАМЕЛИЈАМА“

# Људи су жељни лепоте и идеала

Један од најталентованијих српских глумаца млађе генерације Милош Биковић поново ће после краће паузе, проузроковане бројним професионалним обавезама које је имао у претходном периоду, пре свега у иностранству, заиграти у улози Армана Дивала, једног од главних јунака мелодраме „Дама с камелијама“. Ова представа, настала по роману Александра Диме Сина, у режији Југа Радивојевића, која се већ пет сезона игра на „карту више“, биће изведена 14. јуна (19,30) на Великој сцени.

**У овом комаду, њроже-шом суйишним љриказом истинске љубавне стирасици, а које је љознаиши француски љисац и драматурљ најисао 1848. љодине, љирају и Небојша Дуљалић (Жорж Дивал), Слободан Бешић (Гроф де Жире), Сљела Ђељковић (Приданс), Калина Ковачевић (Нанин), Димитрије Илић (Варвиљ), Андреја Марић (Гасљон Рије), Милена Ђорђевић (Нишеља), Лељомир Ивковић (Гусљав) и Бојана Сљефановић (Олимпиља). Од аљрила љрошле љодине, у аљљернацији са Биковићем, уљоју Армана Дивала љумачи и Жоаким Тасић. Предсљаву је на досадашњих 58 извођења, на маљичној сцени и љосљовањима, видело око 25.000 љдегалаца.**

У тој сентименталној и веома реалистичној љубавној причи, лик кога тумачи Биковић - младић из угледне породице, заљубљује се у

несрећну и на смрт болесну париску куртизану Маргариту Готје. За разлику од других, бројних, мушкараца, Арман је искрено воли. Маргарита узвраћа љубав и њих двоје, ношени емоцијама, заједно беже на село. Међутим, његов утицајни отац склапа понуду са несрећном снајком, како би спасао част породице. Неизлечиво болесна Маргарита прихвата понуду уз услов да отац, када она умре, каже истину Арману...

„Веома ми је драго што се поново враћам у ову улогу“,



каже, у интервјуу за „Позоришне новине“ Биковић чија ће директна партнерка на сцени, као Маргарита, бити Марија Вицковић, која ту ролу непрекидно тумачи од премијерног извођења, 1. октобра 2013. године.

„Мислим да је, пре свега, за успех представе заслужан универзални и архетипски сиже маестралног романа Александра Диме. Режија и глума су мање или више успешно покушавали да сустигну генијалност писца, али оно што је најважније јесте то да се нисмо правили паметнијим од њега. Људи су жељни лепоте и идеала у овом времену цинизма.

- **Комад нас враћа пред питање избора: љубав или мржња, истина или лаж, вера или невера. Колико смо и сами одговорни не само за изборе, него и последице које оне носе?**

Избор између љубави и мржње је јасан и једноставан, али између опроштаја и мржње

нашао у тим околностима, а то је немогуће. Зато је сваки суд људски осуђен на зло. Једино је опроштај правилан избор зато што смо сви грешни, па ће и нама опроштај бити потребан. Али, нажалост, мало ко има снаге за опроштај.

- **Већ извесно време, глумачку каријеру паралелно градите и у иностранству, пре свега, у Русији, где сте за кратко време**



постали веома поштовани и цењени. Колико сте задовољни постигнутим резултатима? Задовољан сам више него што сам очекивао. Заправо, нисам очекивао ништа. А добио сам много.

- **Руска школа глуме је легендарна, њене основе су поставили Станиславски, Немирович-Данченко и Чехов. Каква сте искуства, у међувремену, стекли радећи са тамошњим колегама?**

Играо сам на великој сцени МХАТ-а са првацима тог позоришта и могу вам рећи, на основу тог искуства, да је наша школа глуме врхунска. Наши глумци у потпуности парирају достигнућима руских глумаца. То је једна од ретких сфе-

ра у којој можемо да се такмичимо са највећом државом на свету.

- **На пример, у филму „Сунчаница“, ви сте се веома успешно „такмичили“ са чувеним руским редитељем и глумцем, оскарцем Никитом Сергејевичем Михалковим?**

Веома ми је значила сарадња са једним таквим уметником. То је несаследиво. Михалков је геније. Али, на несрећу, под старе дане помало је, чак, и несхваћен. Много сам упијао од њега. Никада ми се није десио такав рад на филму, као са њим. Тешко је то описати. Он глумца осећа и негује. Користи браво мајеутику - технику коју је први применио Сократ. Мајеутика подразумева да дијалогом водите саговорника до истине. У Никитином случају то значи да глумца, током процеса проба, води ка најбољем решењу, иако од почетка зна крајњи резултат. Никита ради на томе да глумац управо кроз пробе сам дође до тог решења.

- **Осим са руским, сарађивали сте и са другим европским и светским уметницима. Један од њих је и славни холивудски глумац Антонио Бандерас, са којим сте играли у филму „Изван граница реалности“, премијерно приказаном недавно и код нас...**

Бандерас је, технички, одличан глумац. Једно време је био на маргинама, а ове године доживљава велики повратак на филмско платно. Драго ми је због њега и његовог повратка, јер ми се посебно допада темперамент који има. Иначе, и као особа, приватно, је веома пријатан.

■ Микојан Безбрадица ■

КЊИГА „ТЕАТРИ ЕВРОПЕ“ ЖОРЖА ПОПОВИЋА

## Дело антологијске вредности

Већ први, визуелни сусрет са књигом „Театри Европе“ Жоржа Поповића, о архитектури театарa, пружа утисак дела вредног посебне пажње. Велики формат димензија А4, уоквирен тврдом повезом, са насловном страном ликовно изузетног израза, те још и сам наслов који упућује на широк, континентални обухват – изузетно су примамљив позив читаоцу да најпре крене у прелистивно упознавање, а затим помно ишчитавање садржине. Преглед свих 248 страница намеће утисак импресивног аутор-

ског труда да читаоцима пружи панорамски, студиозно обрађен текстом и обиљем илустрација, увид у архитектонску историју театарa широм нашег континента.

Многострано задивљује напор аутора да најпре сакупи огроман документациони материјал, да га, затим, детаљно проучи, те да га списатељски обради и уз одговарајуће илустрације укомпонује у прегледну панорамску слику, примамљиву за обичног читаоца, а још више као издашан извор за разноврсну стручну употребу.

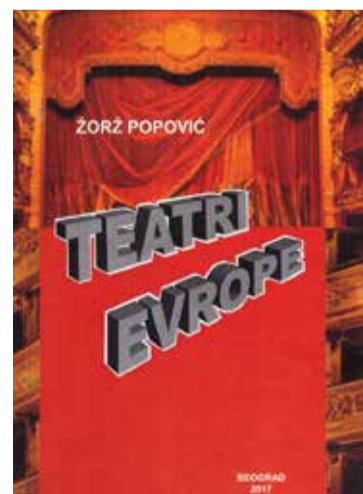
На првим страницама књиге налазе се опширне и аналитички

изречене рецензије уз много похвала за рад аутора, чији су потписници наши истакнути посленици у области архитектуре и позоришта: Проф. Бранислав Миленковић, др Александар Миленковић, проф. др Љубиша М. Фолић и драмски писац и сценариста Игор Бојовић, који су за Поповићево дело рекли да има велики значај.

Аутор је и сам у свом уводу, који следи после рецензија, сачинио прегледан водич кроз обиман и сложен садржај. Иако је књига посвећена просторима театарa од отворених сцена до монументалних грађевина, аутор је у прошле редове унео

и осврт на развој и историјат позоришта као друштвене појаве.

У уводнику такође сазнајемо за Поповићево опредељење да укупни књижни материјал приреди хронолошким распоредом што је свакако била, уверени смо, и једина прикладна могућност за презентацију тако обимног тематског одређења, од праисторије до наших дана. Основну поделу књиге чине „први и други део“, а њима су на крају додати као посебне одреднице: завршна реч, библиографија и биографије рецензената и аутора, уз информативни „статистички“ податак да књига има 95 страница



текста и 159 страница слика, цртежа и планова. Издавач наслова је „Епархијска радионица за уметничко пројектовање и обликовање, Београд 2017“.

■ Милорад Х. Јевтић ■



У ВЕЛИКОЈ ДВОРАНИ САВА ЦЕНТРА ОДРЖАНО ЕКСКЛУЗИВНО ИЗВОЂЕЊЕ ПУЧЕНИЈЕВЕ „ТОСКЕ“

# Спектакл за оперске сладокусце



© НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

главним улогама, као и солиста, Оркестра и Хора Народног позоришта у Београду, одржано је 14. маја у Великој дворани Сава центра.

Под диригентском управом угледног италијанског маистра и културног радника Алберта Веронезија, који је у последње две сезоне чест и радо виђен гост Опере Националног театра, насловну ролу страствене и импулсивне диве Флорије Тоске певала је сопран Паолета Мароку, у улози романтичног, слободољубивог и заљубљеног сликара Марија Кавардосија наступио је тенор Дарио ди Виетри, док је лик бескрупулозног шефа полиције барона Скарпије дочарао баритон Алберто Газале.

У овој мелодраматичној и трагичној сторији о љубави, страсти, опсесији, али и тиранији, злу, корупцији и моћи, што је истовремено чини и својеврсним политичким трилером, наступили су и Михаило Шљивић (Црквењак), Александар Стаматовић (Анђелоти), Дарко Ђорђевић (Сполета), Гаврило Рабреновић (Шароне), Сања Косанић (Пастир) и Свето

Кастратовић (Тамничар).

У представи, коју је пре две године режирао познати италијански филмски редитељ Енрико Ванчина (ово извођење потписао је његов помоћник Лоренцо Д'Амико), учествовали су Оркестар и Хор Опере Народног позоришта и чланови Дечијег хора „Хориславци“.



© НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

Тај својеврсни спектакл, који је Италијански институт за културу у Београду приредио у сарадњи са Националним театром,

Сава центром и Фондацијом поменутог фестивала, одржан је поводом 41. рођендана Сава центра и обележавања 150 година од оснивања Народног позоришта у Београду.

За ову прилику, из Италије су стигли оригинални костими, као и импресивна сценографија која је први пут измештена из

жнијих манифестација класичне музике на свету.

Ова грандиозна музичка манифестација, која траје сваког лета од почетка јуна до краја августа, одржава се у прелепом здању амфитеатра у чијој је близини, на свега сто метара, тик уз језеро, смештена вила (данас претворена у музеј) у којој је Пучини налазио инспирацију за своја бесмртна дела, укључујући и „Тоску“ коју је написао 1899. године.

Музичка драма у три чина „Тоска“, која представља место сталног преплитања политичких и љубавних интрига, настала по либрету Луиђија Илике и Ђузепеа Ђакозе, а на основу истоимене драме Викторијена Сардуа, дешава се у Риму јуна 1800. године, у време Наполеоновог пробоја у Италију и прегње преотимања тог града од тадашњег Напуљског краљевства.

Око две хиљаде гледалаца није штедело дланове да на крају представе комплетну уметничку екипу награди вишеминутичним громогласним аплаузом и узвицима „браво“.

■ Р.П.Н. ■

Ексклузивно извођење „Тоске“, у продукцији престижног Пучинијевог фестивала из Торе дел Лага, уз учешће оперских звезда из Италије у

театра на отвореном у Торе дел Лагу, у чаробној Тоскани, у којем се већ 64 године дешава Пучинијев фестивал, једна од најпрести-

ВЛАДИМИР ЈОВАНОВИЋ: ПЕТИ ЧИН - ГОРДАНА ЈЕВТОВИЋ МИНОВ (2)

ФЕЛТОН

## Увек гласовно сигурна и сценски ефектна

Прва оперска улога коју је Гордана Јевтовић певала на сцени Народног позоришта у Београду, 2. фебруара 1970, била је мала улога Пажа у Вердијевом „Риголету“. Затим је 1970. и 1971. тумачила на истој сцени још неколико мањих улога, да би после запаженог премијерног остваривања Папагене (В. А. Моцарт, „Чаробна фрула“, 15. V 1971) дебитовала 7. новембра исте године у Доницетијевом „Љубавном напитку“ као партнерка Миливоја Петровића (Неморино), Велизара Максимовића (Белкоре) и Александра Ђокића (Дулкамара), и у улози Адине показала своју одличну вокалну технику, префињену музикалност и раскошан глумачки таленат.

Као што је била сјајна Адина на премијери и у свим представама „Љубавног напитка“ на сцени код Споменика, она је била исто таква Адина и 12. новембра 1972. године на свом првом самосталном гостовању у каријери – у скопској Опери, али и 18. 23. и 26. децембра 1976. када је наступила у позоришту Gran Teatro del Liceo у Барселони. Тих вечери, у



Са Радмилом Бакочевић (Амелија) и Звонимиром Крнетићем (Рикардо) у представи „Бал под маскама“

сарадњи са диригентом Франком Ферарисом и певачима светског реномеа – Едуардом Хименезом (Неморино), Атилиом д'Орацијем (Белкоре) и Сестом Брускантијем (Дулкамара), креацијом Адине веома је допринела да се ова Доницетијева опера допадне „размаженој“ шпанској оперској публици.

Дневна штампа у Барселони посветила је значајну пажњу „непознатој“ младој певачици из

Београда. Тако је критичар листа „El Correo Catalon“ написао да се „гостовање Гордане Јевтовић у Барселони може сматрати срећним догађајем“, док „La Vanguardia“ подвлачи да је „ово гостовање открило певачицу великих гласовних могућности, добре технике и сигурног сценског израза“. „La Prensa“ је такође хвали, истичући да она „поседује гласовну свежину и чистоту, пева прецизно и не недостаје јој позоришно иску-

ство“. Коначно и критичар дневног листа „El Noticiero Universal“ тврди „да је сопран Гордана Јевтовић била достојанствена Адина, изврсне колоратуре и коректне технике“. Све наведене критике објављене су у новембру 1976. године.

Улогу Адине Гордана је играла последњи, једанаести пут на сцени Народног позоришта у Београду 16. априла 1978. године.

Пошто је изванредном креацијом шармантног, лукавог и довитљивог Мачка (К. Траилеску, „Мачак у чизмама“, 25. II

1972) постала љубимица најмлађих оперских гледалаца у Београду и Србији, Гордана Јевтовић је 18. октобра 1972. године наступила у улози Оскара на премијери Вердијевог „Бала под маскама“, када су главне улоге певали Радмила Бакочевић (Амелија), Звонимир Крнетић (Рикардо), Никола Митић (Ренато) и Ђурђевка Чакаревић (Улрика). Те вечери, она је била истинско откривење за београдску оперску публику и

музичке критичаре, који су хвалили њено блиставо певање, фасцинантну лакоћу виртуозно изведених колоратура, њен шарм и љупкост, као и грациозност њеног сценског покрета.

Као Оскар најчешће је гостовала у ријечкој Опери, са чијим је ансамблом и реномираним гостима из земље и иностранства (Р. Бакочевић, Љ. Молнар, Р. Смиљанић, Н. Митић, Ф. Радован, Карлос Монтане и други) наступала у Луксембургу, Љубљани и на летњим фестивалима у Опатији и Пули, где се „нарочито дојмио њен лепршави глас који се разлијегао цијелом Ареном“ („Сцена“, Ријека, 30. VII 1979). Увек гласовно сигурна и сценски ефектна, увек међу најбољима, често и најбоља, она је изузетним креирањем ове улоге много пута одушевила и љубитеље оперске уметности у Сарајеву, Сплиту и Новом Саду.

Гордана је улогу Оскара маестрално тумачила седамдесет два пута и пуних шеснаест година, све до 26. октобра 1988, када се на сцени Народног позоришта у Земуну последњи пут појавила у представи „Бал под маскама“.

(наставиће се)

СЕЗОНА 2017/18.

ЈУН 2018.

ВЕЛИКА СЦЕНА



СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

ЈУН	ПЕТ. 19.30	ПЕПЕЉУГА / са гостом опера Ђоакина Росинија
	СУБ. 19.30	РИЧАРД ТРЕБИ драма Вилијама Шекспира
	НЕД. 19.30	МАРИЈА СТУАРТ драма Фридриха Шилера
	ПОН. 19.30	ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА комедија Бранислава Нушића, гостује Театар „Фјодор Волков“ из Русије
	УТО. 19.30	КРАЉИЦА МАРГО балет на музику Горана Бреговића
	СРЕ. 19.30	АНТИГОНА трагедија Софокла
	ПЕТ. 19.30	ВЕЛИКА ДРАМА драма Синише Ковачевића
	СУБ. 19.30	УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА балет П. И. Чајковског
	НЕД. 19.30	ДЕРВИШ И СМРТ Б. М. Михиз / Е. Савин, по роману Меше Селимовића
	ПОН. 19.30	ХАЗАРСКИ РЕЧНИК - ЛОВЦИ НА СНОВЕ балет по мотивима романа Милорада Павића, копродукција са Опером и театром Мадленанум
	УТО. 20.00	ЛУЧИЈА ОД ЛАМЕРМУРА / са гостима опера Гастана Доницетија
	СРЕ. 20.30	ИВАНОВ драма А. П. Чехова
	ЧЕТ. 19.30	ДАМА С КАМЕЛИЈАМА драма Александра Диме Сина
	ПЕТ. 19.30	КО ТО ТАМО ПЕВА балет на музику Војислава Вокија Костића
	НЕД. 12.00	МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ МУЗИКЕ И ИГРЕ „АМАДЕУС“ концерт лауреата
	17. 19.30	ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА комедија Бранислава Нушића
	19. УТО. 19.30	ХАЗАРСКИ РЕЧНИК - ЛОВЦИ НА СНОВЕ балет по мотивима романа Милорада Павића, копродукција са Опером и театром Мадленанум
	20. СРЕ. 19.30	ВЕЛИКА ДРАМА драма Синише Ковачевића
	21. ЧЕТ. 19.30	РОДОЉУПЦИ комедија Јована Стерије Поповића
	22. ПЕТ. 19.30	БАЈАДЕРА балет Лудвига Минкуса
	23. СУБ. 19.30	АНДРЕ ШЕНИЈЕ / ПРЕМИЈЕРА опера Умберта Ђордана
	24. НЕД. 19.30	ДАМА С КАМЕЛИЈАМА драма Александра Диме Сина
	25. ПОН. 19.30	АНДРЕ ШЕНИЈЕ опера Умберта Ђордана
	26. УТО. 19.30	ДОН КИХОТ балет Лудвига Минкуса
	27. СРЕ. 19.30	РИЧАРД ТРЕБИ драма Вилијама Шекспира
	29. ПЕТ. 19.30	ЧУДО У ШАРГАНУ драма Љубомира Симоновића
	30. СУБ. 20.00	ЗАВРШНИ ГАЛА КОНЦЕРТ
ЈУЛ	09. ПОН. 16.00	СВЕТСКИ КОНГРЕС МЕЂУНАРОДНЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ ЗА ПОЗОРИШНА ИСТРАЖИВАЊА 2018.

ЈУН	ПЕТ. 20.30	ФРЕНКИ И ЏОНИ романтична комедија Т. Мек Нелија, НП у Београду и НП Сомбор
	02. СУБ. 20.30	ДЕВЕДЕСЕТЕ драма Горана Миленковића
	03. НЕД. 20.30	СРПСКА ЛАЈКА комедија Александра Југовића, НП Кикинда/НП у Београду
	05. УТО. 20.00	БАЛЕТ И МОДА
	06. СРЕ. 20.00	БОЛИВУД мјузикла по тексту Маје Пелевић на музику Ање Ђорђевић
	07. ЧЕТ. 20.30	МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита
	08. ПЕТ. 20.30	ДОМ БЕРНАРДЕ АЛБЕ драма Федерика Гарсије Лорке
	09. СУБ. 20.30	ЦАРСТВО МРАКА драма Лава Н. Толстоја
	10. НЕД. 20.30	БОЛИВУД мјузикла по тексту Маје Пелевић на музику Ање Ђорђевић
	11. ПОН. 20.00	КАМЕРНИ ОРКЕСТАР „СИМФОНИЈЕТА БЕОГРАД“ концерт поводом 30 година рада
	12. УТО. 20.30	ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Жана Ануја
	13. СРЕ. 20.00	ЈА, ЂОАКИНО РОСИНИ из циклуса „ВЕЛИКАНИ БЕЛКАНТА“, концерт поводом 150. година од смрти композитора
	14. ЧЕТ. 20.30	БЕЛА КАФА комедија Александра Поповића
	15. ПЕТ. 20.30	ЉУБИНКО И ДЕСАНКА комедија Александра Поповића, гостује Факултет савремених уметности
	16. СУБ. 20.30	ЖЕНИДБА комедија Николаја В. Гогоља
	17. НЕД. 20.30	УСПАВАНКА ЗА ВУКА НИЧИЈЕГ Ксенија Поповић / Бојана Мијовић
	18. ПОН. 20.30	ДЕВЕДЕСЕТЕ драма Горана Миленковића
	19. УТО. 20.30	НАШИ СИНОВИ драма Војислава Јовановића Марамбоа
	20. СРЕ. 20.30	ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда
	21. ЧЕТ. 20.00	КОНЦЕРТ ОПЕРСКОГ СТУДИЈА „БОРИСЛАВ ПОПОВИЋ“
	22. ПЕТ. 20.30	СУМЊИВО ЛИЦЕ комедија Бранислава Нушића
	23. СУБ. 20.30	ВРАПЧИЋ драма Наташе Илић, гостује Пулс театар, Лазаревац
	24. НЕД. 20.30	РУЖА СА ДВА МИРИСА комедија Емилија Карбаљиде, гостује Факултет савремених уметности
	25. ПОН. 20.30	СЕКСУАЛНЕ НЕУРОЗЕ НАШИХ РОДИТЕЉА драма Лукаса Берфуса
	26. УТО. 20.30	ДА БАР НИСАМ ЖЕНСКО по тексту Нине Џувер, гостује организација МОТО
	27. СРЕ. 20.30	ЈЕСЕЊА СОНАТА драма Ингмара Бергмана, гостује Факултет савремених уметности
	28. ЧЕТ. 20.30	СУНЧАНА ЛИНИЈА драма Ивана Вирипајева, гостује Факултет савремених уметности
	29. ПЕТ. 20.30	КАД НЕКО ЗАЗВОНИ драма А. П. Антоана, гостује Факултет савремених уметности
	30. СУБ. 20.30	БЕЗ ПОГОВОРА драма Харолда Пинтера, гостује Факултет савремених уметности

## ДОГАЂАЈИ - ВЕЛИКА СЦЕНА

- 01.06. ПЕПЕЉУГА - гостује Драгана Поповић, мецосопран (у улози Ангелине)  
 04.06. ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА - гостује Театар „Фјодор Волков“ из Русије  
 12.06. ЛУЧИЈА ОД ЛАМЕРМУРА - ПОВОДОМ НАЦИОНАЛНОГ ДАНА СУВЕРЕНОГ МАЛТЕШКОГ РЕДА  
 гостују Клер Кулен, сопран (у улози Лучије) и Алберто Газале, баритон (у улози Енрика)  
 17.06. МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ МУЗИКЕ И ИГРЕ „АМАДЕУС“ - концерт лауреата  
 23.06. АНДРЕ ШЕНИЈЕ / ПРЕМИЈЕРА - опера Умберта Ђордана  
 30.06. ЗАВРШНИ ГАЛА КОНЦЕРТ  
 09.07. СВЕТСКИ КОНГРЕС МЕЂУНАРОДНЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ ЗА ПОЗОРИШНА ИСТРАЖИВАЊА 2018.

## ГОСТОВАЊА

- 13.06. ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА - Позоришни фестивал „Будини дани“, Александровац  
 15.06. ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА - Позоришни маратон, Сомбор  
 05.07. ДОМ БЕРНАРДЕ АЛБЕ - Фестивал „Барски љетопис“, Бар  
 07.07. ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА - Будва „Град театар“

## ДОГАЂАЈИ - СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

- 05.06. БАЛЕТ И МОДА  
 11.06. КАМЕРНИ ОРКЕСТАР „СИМФОНИЈЕТА БЕОГРАД“ - концерт поводом 30 година рада  
 13.06. ЈА, ЂОАКИНО РОСИНИ - из циклуса „ВЕЛИКАНИ БЕЛКАНТА“, концерт поводом 150. година од смрти композитора, у организацији „Arts Creativa“  
 15.06. ЉУБИНКО И ДЕСАНКА - завршни испит III године, у класи проф. Бранислава Лечића и Игора Ђорђевића, гостује Факултет савремених уметности  
 21.06. КОНЦЕРТ ОПЕРСКОГ СТУДИЈА „БОРИСЛАВ ПОПОВИЋ“  
 23.06. ВРАПЧИЋ - гостује Пулс театар, Лазаревац  
 24.06. РУЖА СА ДВА МИРИСА - у режији Виде Огњеновић, гостује Факултет савремених уметности  
 26.06. ДА БАР НИСАМ ЖЕНСКО - представа поводом Међународног дана подршке жртвама тортуре  
 27.06. ЈЕСЕЊА СОНАТА - у режији Виде Огњеновић, гостује Факултет савремених уметности  
 28.06. СУНЧАНА ЛИНИЈА - у режији Виде Огњеновић, гостује Факултет савремених уметности  
 29.06. КАД НЕКО ЗАЗВОНИ - у режији Божидара Ђуровића, гостује Факултет савремених уметности  
 30.06. БЕЗ ПОГОВОРА - у режији Виде Огњеновић, гостује Факултет савремених уметности



www.narodnopoziroste.rs